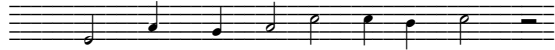

Inleiding over Romeinen 12

Zingen: Morgenzang:3

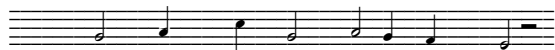
Dat wij *ons* ambt en plicht, o HEER',

Getrouw verrichten tot Uw eer.

Dat Uwe *gunst* ons werk bekroon',

Uw *Geest* ons leid' en in ons woon'!

Gebed

Lezen: Romeinen 12, 1 Korinthe 12

Inleiding

Tot en met het 11^e hoofdstuk heeft de apostel Paulus gehandeld over de voornaamste leerstukken van de christelijke godsdienst. Vanaf het 12^e hoofdstuk volgt hij de gebruikelijke orde om aan het einde van de zendbrief te handelen over de praktijk van het godzalig leven, hetwelk een werk is van de Heilige Geest in de kinderen van God. In dit hoofdstuk zijn twee onderverdelingen gemaakt, te weten de Gode welbehaaglijke offerande en de opwekking tot liefde. De apostel werkt dit uit in de volgende punten:

- Dat wij onszelf Gode opofferen en aan de wereld niet gelijkvormig worden.
- Een vermaning aan de gelovigen om zich niet te verheffen vanwege hun diensten of gaven, maar dat zij die tot stichting van de gemeente getrouw bedienen en besteden. Dit betreft voornamelijk degenen die in de gemeente openbare diensten of gaven hebben, zowel de leraars van het Woord als de ouderlingen en diakenen.
- Verschillende vermaningen tot allerlei christelijke deugden, zoals oprechte broederlijke liefde, vurige ijver tot Gods eer, lijdzaamheid, bidden, hoop, mededeelzaamheid, zachtmoedigheid, medelijden, eendracht, nederigheid, verdraagzaamheid, vreedzaamheid, afleggen van wraakgierigheid, liefde tot de vijanden en standvastigheid in het goede.

De Gode welbehaaglijke offerande

In vers 1 spreekt de apostel de woorden: “*Ik bid u dan*”. Het Griekse woord “parakalo” kan zowel met bidden als met vermanen worden vertaald. In 1 Kor. 4:16 wordt het woord vertaald met vermanen, waar staat: “*Zo vermaan ik u dan: zijt mijn navolgers*”. In de King James vertaling wordt over het algemeen het woord “beseech” gebruikt, wat bezweren betekent. Het is dus niet alleen een vriendelijk verzoek maar meer een bewegen tot het bedoelen van de eer van God. De apostel spreekt de broeders in het geloof aan, en vanzelf zijn hierin ook de zusters in het geloof in begrepen. *Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen Gods, ... Ze waren allen de ontferming van God, in en door Christus, deelachtig geworden, en hersteld in de gemeenschap met de drie-enige God. De leer van de rechtvaardiging van de goddeloze, die de apostel in deze brief zo heerlijk heeft uitgestald, was voor hen bevinding geworden. Zouden ze dan nog in de zonde kunnen leven, daar ze de zonde gestorven waren? “Dat zij verre”, had de apostel in hoofdstuk 6 gezegd. Leer en leven zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. In de brief aan Titus schrijft de apostel wel vijf keer over goede werken voorstaan, bijvoorbeeld in Titus 3:14 waar staat: “En dat ook de onzen leren goede werken voor te staan tot nodig gebruik, opdat zij niet onvruchtbaar zijn.”* Geloof zonder goede werken is een dood geloof zegt de apostel Jakobus.

Het is ook onmogelijk dat degenen die aan God geloven geen goede werken voortbrengen, want de Geest wordt een Heilige Geest genoemd en Die staat er Zelf voor in dat er goede werken worden voortgebracht, zoals de apostel ook in Efeze 2:10 leert: *“Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke God voorbereid heeft, opdat wij in dezelve zouden wandelen.”* De Heere Jezus spreekt van 30-, 60- of 100-voudige vrucht. Een goede boom brengt goede vruchten voort en een kwade boom brengt kwade vruchten voort. De goede werken hoeft een mens, die vergeving van zonden ontvangen heeft, dus niet zelf uit te werken door de tien geboden als leefregel te hanteren. *Dit is Zijn gebod, dat gij gelooft in de Zoon van God, en die in de Zoon gelooft die hééft het eeuwige leven.* De Zoon draagt de heilige wet in Zijn binnenst ingewand. Hij heeft de wet volkomen vervuld en gehoorzaamd. De gelovige is niet onder de wet maar onder de genade. Is de wet van God dan niet heilig en goed? Ja, de wet is heilig en goed, en ik ben onheilig en slecht. *De wet is de rechtvaardigen niet gezet, maar de goddelozen en de zondaren, 1 Tim. 1:9-10.* Door het geloof van en in Christus doen we volkomen de wet, zoals God dat heeft geëist, al vallen we dagelijks in de zonde. Gods volk wordt daardoor gedurig gekastijd met een vaderlijke kastijding, maar niet met de vloek van de wet. Ze willen volkomen heilig, en in overeenstemming met de wet, voor God zijn. Echter zal de wet dat niet schenken, want de wet is de bediening van de dood. Nee, de grote Wetsvervuller zal hen gedurig geschonken moeten worden in de toepassing door de Heilige Geest: *Blijf in Mij en Ik in u, ..., die in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht; want zonder Mij kunt Gij niets doen (Joh. 15:4-5). De God des vredes Zelf heiligt Zijn kinderen geheel en al (1 Thess. 5:23).*

We vervolgen de tekst. Wat bidt Paulus de gelovigen? Allereerst *dat ze hun lichamen stellen tot een levende, heilige en Gode welbehaaglijke offerande, welke is hun redelijke godsdienst.* Gaat het dan alleen om het lichaam? Dat is zeker niet alleen het geval. Elders zegt hij dat *degene die de hoer aanhangt zondigt tegen zijn eigen lichaam want hij is één vlees met haar. Het lichaam is een tempel van de Heilige Geest (1 Kor. 3:16, 6:19).* Uit het geheel van dit hoofdstuk blijkt dat het tevens gaat om de geest en de ziel, zoals de apostel ook in 1 Thess. 5:23 zegt met de woorden: *“En de God des vredes Zelf heilige u geheel en al; en uw geheel oprechte geest en ziel en lichaam worde onberispelijk bewaard in de toekomst van onzen Heere Jezus Christus.”* De kanttekeningen schrijven hierbij dat door het woord ‘geest’ wordt verstaan het verstand van de mens, en door het woord ‘ziel’ de wil en genegenheden, en door het woord ‘lichaam’ de leden zelf, waardoor hetgeen het verstand beraamt en de wil besluit, uiteindelijk door de leden wordt uitgevoerd. De gelovigen, als levende stenen, worden gebouwd tot een geestelijk huis, tot een heilig priesterdom, om geestelijke offeranden op te offeren, die Gode aangenaam zijn door Jezus Christus, 1 Petrus 2:5. Alleen als we levend gemaakt zijn met Christus behoren we dus, als een levende steen, tot het geestelijk huis, en zijn we een heilig priesterdom die geestelijke offeranden brengen die God aangenaam zijn. Dat is alleen mogelijk dóór Jezus Christus, ofwel door het geloof in Jezus Christus. *Zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen, Hebr. 11:6.* Dit wordt dan de redelijke godsdienst genoemd. Niet omdat het een te beredeneren godsdienst is, want het is geen begripsleer maar geloofsleer. Het is niet het opofferen van de onredelijke dieren zoals in het oude testament, maar het geestelijk opofferen van redelijke mensen (ware gelovigen). Die redelijke godsdienst heeft alleen de eer van God op het oog, hetgeen het fundament is van de ware liefde tot de mensen. Liefde tot de mensen, waarbij we het met de eer van God niet zo nauw nemen, is geen ware liefde maar geveinsdheid.

In **vers 2** voegt de apostel erbij *om deze wereld niet gelijkvormig te worden, maar om veranderd te worden door de vernieuwing van uw gemoed, opdat we mogen beproeven welke de goede en welbehagende en volmaakte wil van God is.* De ware gelovigen hebben de wereld niet lief, *want als we de wereld liefhebben dan is de liefde van de Vader niet in ons (1 Joh. 2:15).* Het gelijkvormig zijn aan de wereld staat dus tegenover de goede, welbehagende en volmaakte wil van God. De apostel spreekt hier van de dagelijkse bekering van de gelovigen. Er dient een opwas te zijn in de kennis van Christus en in de kennis van onszelf vanwege onze zonden. Dat is een werk van de Heilige Geest die als een zuurdesem het leven doortrekt. Gods volk is honderd procent vleeselijk, verkocht onder de zonde, en tegelijk honderd procent geestelijk door de Geest van Christus. Als de Geest de overhand heeft moet het vlees wijken, maar hoe

menigmaal is het weer anders? Als de armen van Mozes omhoog gehouden worden dan behaalt Israël de overwinning, maar als ze omlaag zakken dan behalen de Amalekieten de overwinning. Zo is het in het leven der genade ook. Als de Geest ondersteunt en werkzaam is dan behalen we de overwinning, maar anders delven we het onderspit. De Bijbel staat vol van de zonden van de kinderen van God. We moeten de woorden “wordt niet gelijkvormig” en “wordt veranderd” dus opvatten als “wees niet gelijkvormig” en “wees veranderd”, zoals de King James ook terecht heeft vertaald met “be not conformed to this world” en “be transformed”. Je behoort niet tot deze wereld, dus wees deze wereld niet gelijkvormig. Je bent veranderd, ja vernieuwd, door de wedergeboorte, dus wees veranderd! Heiligmaking is niet heilig worden, maar heilig zijn, namelijk in Christus! Christus is onze heiligmaking (1 Kor. 1:30). Wie het vat die vatte het. Het is dan gedurig het gebed:

Leer mij naar Uw wil te handelen,
ik zal dan in Uw waarheid wandelen.
Neig mijn hart en voeg het saam,
tot de vrees van Uwe naam

Naar de goede en welbehagende en volmaakte wil van God te wandelen, dat is een leven in overeenstemming met het Woord van God. De Schriften zijn het die van Mij getuigen, zegt Jezus. Hij is God, geopenbaard in het vlees doch zonder zonde. Hij is de tweede Adam. Die in Christus is, die is een nieuw schepsel. Hij is de Weg, de Waarheid en het Leven.

In **vers 3** grijpt de apostel terug op de genade die hem gegeven is en zegt hij tegen een ieder onder de broeders dat *hij niet wijs zij boven hetgeen men behoort wijs te zijn*. Ze moeten niet hoog van zichzelf denken. Ze dienen wijs te zijn tot matigheid, gelijk als God een ieder de mate des geloofs heeft meegedeeld. De apostel spreekt hier over de mate des geloofs. In het Grieks staat het woord ‘metron’. *Maar elkeen van ons is de genade gegeven naar de mate van de gave van Christus, Efeze 4:7*. In Openbaring 21 wordt ook over maat gesproken met hetzelfde Griekse woord: *“En hij mat haar muur op honderd vier en veertig ellen, naar de maat eens mensen, welke des engels was.”* De maat heeft betrekking op de afmeting van iets, en in het verband van deze tekst met de afmeting of hoeveelheid van de genade die God heeft meegedeeld. Het gaat dus over God en Goddelijke zaken. Met name worden zij aangesproken die een publieke bediening of bijzondere gave hebben. Zowel de verder gevorderden in de genade als de beginnenden in de genade hebben beiden genade en zijn beiden in Christus. De één mag zich niet boven de ander verheffen. Wijsheid in Goddelijke zaken dienen we wel vóór te staan, want elke begenadigde wordt vermaand om de Schriften te onderzoeken, zoals de Bereërs dat ook deden. Onkunde wordt nooit de handen opgelegd! We mogen met die geestelijke kennis echter nooit wat worden, want het is alles een gave Gods (1 Kor. 7:17). Niemand heeft een volmaakte kennis van alles. De apostel wil hier niet zeggen dat de ene gelovige wel kennis aan Christus heeft en de andere niet, of dat de ene gelovige wel vergeving van zonden heeft en de andere niet. Dit behoort tot de fundamenten van de leer van Christus. Echter is er wel trap en mate in de diepte van de kennis. De apostel gaat hier echter in op de verschillende gaven die de gelovigen hebben, naar de genade die hen gegeven is.

In **vers 4** spreekt de apostel over *één lichaam en vele leden, en dat de leden allen niet dezelfde werking hebben*. In een natuurlijk lichaam hebben we ledematen zoals armen en benen, handen en voeten. We hebben een hoofd met een mond, een neus, ogen en oren. In 1 Kor. 12 wordt door de apostel uitnemend beschreven wat de samenhang is tussen de verschillende leden: *“Het oog kan niet zeggen tot de hand: Ik heb u niet van node; of wederom het hoofd tot de voeten: Ik heb u niet van node, 1 Kor. 12:21.”* Het oog kan niets krijgen of aangrijpen zonder de hand, en het hoofd niet wandelen zonder de voeten. Echter, alle leden zijn onderdeel van het lichaam en kunnen niet functioneren zonder de besturing vanuit de geest en het bloed dat door het hart wordt rondgepompt. De Heere heeft het alles wonderlijk geschapen. Psalm 139:15 zegt het zo treffend bij monde van David: *“Mijn gebeente was voor U niet verholen, als ik in het verborgene gemaakt ben, en als een borduursel gewrocht ben in de nederste delen der aarde.”*

Als we dan zien hoe sinds decennia abortus provocatus is toegestaan in ons land en in vele landen op de wereld, dan moet toch wel de schrik om het hart slaan als we zien hoe het leven in de moederschoot uiteengerukt wordt. Van de rechtvaardige Abel zegt de HEERE *dat er een stem van bloed is dat tot Mij roept van de aardbodem (Genesis 4:10)* Al dat vergoten abortusbloed is als een stem van bloed. Het zijn de gruwelen van Manasse die zijn zonen en dochteren door het vuur deed gaan (2 Koningen 21). Gods rechtvaardige oordelen zullen volgen na de waarschuwingen tegen deze zonden. De volken in Kanaän zijn verdreven om de gruwelen die ze deden, en van Manasse en andere koningen staat opgetekend dat ze erger deden dan de heidenen. We hebben als land, waar de Heere zulke grote daden heeft verricht, wel te vrezen voor Zijn oordelen. We zijn in ons land zo afgestompt dat we deze duivelse praktijken gewoon vergeten en samenwerken met politieke partijen die abortus als een verworven recht zien. Op grond van Gods Woord is dit totaal onmogelijk! *Wat samenstemming heeft Christus met Belial, of wat deel heeft de gelovige met de ongelovige? (2 Kor. 6:15)*

In **vers 5** gaat de apostel het natuurlijk voorbeeld van het lichaam betrekken op het geestelijk lichaam van Christus. In 1 Kor. 12 en Efeze 4 wordt hier ook uitgebreid over geschreven. *Alzo zijn wij velen (dat zijn de ware gelovigen) één lichaam in Christus, maar elkeen zijn wij elkaars leden. Ze zijn door het bloed van Jezus Christus en door de Heilige Geest gereinigd van alle zonden (HC Zondag 27), zoals ook 1 Kor. 6:11 leert: “Maar gij zijt afgewassen, maar gij zijt geheiligd, maar gij zijt gerechtvaardigd in de Naam van de Heere Jezus en door de Geest van onze God.”* Net als bij het natuurlijk lichaam de leden zonder geest en bloed niet kunnen functioneren geldt dat dus ook bij het geestelijk lichaam van Christus. Voor alles dient de HEERE ons Deel te zijn, zoals ook de profeet Jeremia zegt in Klaagliederen 3:24: *“De HEERE is mijn Deel, zegt mijn ziel, daarom zal ik op Hem hopen.”* Anders is er geen waar hopen op Hem, anders zijn we dode leden. Hoe is het met ons gesteld?

Dus de rechtvaardiging van de goddeloze dient voorop te gaan en dan volgen de vruchten, zoals ook de verscheiden gaven vruchten zijn die de Heere schenkt. Dat lezen we in **vers 6**. En dat zijn dan gaven, naar de genade die ons gegeven is. In het Grieks staat er charismata. Zo worden de bedieningen en de gaven genoemd, omdat zij door God aan de mensen uit genade geschonken worden. En dan gaat het om gaven die tot eer van God, en tot stichting worden aangewend, zoals ook de apostel leert in 1 Kor. 12:7 en op andere plaatsen. In Efeze 4 leert de apostel dat er ook verschillende bedieningen zijn tot de volmaking van de heiligen, tot het werk van de bediening, en tot opbouw van het lichaam van Christus. Sommigen zijn gegeven tot apostelen, sommigen tot profeten, sommigen tot evangelisten, en sommigen tot herders en leraars.

In **vers 7** staat het eerste gedeelte *“Zo laat ons die gaven besteden”* cursief weergegeven. Dat staat er in de grondtaal niet. We zouden vers 6 t/m 8 dus kunnen samenvoegen zodat er staat: *Hebbende nu verscheiden gaven, naar de genade die ons gegeven is, hetzij profetie, naar de mate des geloofs; hetzij bediening, in het bedienen; enz...* Ten eerste wordt er gesproken over profetie. Dat kan worden betrokken op het voorzeggen van toekomstige dingen, zoals bij de profeten in het Oude Testament. Maar hier in het Nieuwe Testament heeft het vooral betrekking op het uitleggen van de profetische Schriften, tot stichting, vermaning en vertroosting (1 Kor. 14:1,3). Het gaat dus om het goed verstaan van de Heilige Schrift, die uit te leggen en tot vertroosting en vermaning op de gemeente toe te passen, zoals de kanttekeningen bij dit vers verklaren. Het gaat hierbij dus om de dienaren van het Woord van God, van het profetische Woord (2 Petr. 1:19). Het vermaan van de apostel Petrus geldt dan alle dienaren van het Woord van God en de andere ambtsdragers: *“Dit eerst wetende, dat geen profetie van de Schrift is van eigen uitlegging; Want de profetie is voortijds niet voortgebracht door de wil van een mens, maar de heilige mensen Gods, door de Heiligen Geest gedreven zijnde, hebben ze gesproken.”* Er wordt aan toegevoegd *“naar de mate des geloofs”* In het Grieks staat voor het woord ‘mate’ het woord ‘analogian’. Dat betekent dus in analogie ofwel in overeenkomst met. Dus de profetie moet in overeenkomst zijn met de inhoud van het christelijk geloof. Als we dit vergelijken met het woord ‘mate’ in vers 3 van dit hoofdstuk, dan zien we dus een verschil. In vers 3 wordt gesproken over de mate van kennis die iemand van God ontvangen

heeft, zie ook Efeze 4:7. Hier in vers 7 gaat het dus over de inhoud van de profetie, en dat die in overeenkomst moet zijn met Gods Woord en de artikelen van het geloof, die als een regel zijn, naar welke alle uitleggingen van de Heilige Schrift gedaan moeten worden, zoals de kanttekeningen ook aangeven.

Ten tweede wordt er gesproken over bediening. In het Grieks wordt het woord ‘diakonia’ gebruikt. Dit kan op meerdere zaken betrekking hebben. Het kan betrekking hebben op de bediening van het Woord, de prediking, bijvoorbeeld in 2 Korinthe 6:3 waar staat: “*Wij geven geen aanstoot in enig ding, opdat de bediening niet gelasterd worde*”, of in Handelingen 6:4 waar staat: “*Maar wij zullen volharden in het gebed en in de bediening van het Woord.*”, of in 2 Korinthe 5:18 waar over de bediening van de verzoening gesproken wordt. In de KJV is dit vertaald met ‘ministry’. Bediening kan ook betrekking hebben op het ambt van diaken zoals M. Henry in zijn verklaring aangeeft. Het houdt in al die taken die te maken hebben met het buitenwerk van het huis Gods. Het dienen van de tafelen, Hand. 6:2. Hij, aan wie de zorg van dit dienen is opgedragen, moet dat met getrouwheid en ijver doen.

Ten derde wordt er gesproken over het leren. In het Grieks wordt het woord ‘didaskalia’ gebruikt. Het leren is het uitleggen en bewijzen van de Evangelische waarheden. De kanttekeningen schrijven hierbij: Dat is, die beroepen is om een leraar te zijn; welke leraars, alzo zij hier van de vermaners onderscheiden worden, zo menen sommigen dat hierdoor in het bijzonder verstaan worden degenen die voornamelijk geroepen zijn om de christelijke leer te verklaren, en om die tegen de valse leraars en tegensprekers te verdedigen.

Ten vierde wordt, in **vers 8**, gesproken van vermanen. Het Griekse woord wat gebruikt wordt is ‘parakleseï’. Naast de betekenis van vermanen, kan het ook vertroosten betekenen, zoals bijvoorbeeld in Handelingen 9:31 waar staat: “*De gemeenten dan door geheel Judéa en Galiléa en Samaría hadden vrede, en werden gesticht; en wandelende in de vreze des Heeren en de vertroosting des Heiligen Geestes, werden vermenigvuldigd.*” In 1 Timotheüs 4:13 wordt gesproken over vermanen: “*Houd aan in het lezen, in het vermanen, in het leren, totdat ik kom.*” De kanttekeningen schrijven hierbij dat het ook vertroosting kan betekenen, waardoor verstaan kunnen worden de leraars die voornamelijk beroepen zijn om de christelijke leer aan de gemeente toe te passen tot vermaning en vertroosting; die ook herders genoemd worden.

De vijfde gave is het uitdelen in eenvoudigheid. Dat betreft degenen die beroepen zijn om de aalmoezen en collecten van gemeente te vergaderen, en aan de armen naar hun nood uit te delen. Deze uitdelers worden diakenen genoemd, zoals de kanttekeningen aangeven. Deze taak dient in eenvoudigheid van hart plaats te vinden, met een medelijdend en eenvoudig hart de nood aanziende, en de armen getrouw bij te staan. Ze verwijzen hierbij naar Handelingen 6 waar het gaat over de verkiezing van zeven diakenen. *En in dezelve dagen, als de discipelen vermenigvuldigden, ontstond een murmuring van de Grieksen tegen de Hebreëen, omdat hun weduwen in de dagelijkse bediening verzuimd werden. En de twaalven riepen de menigte van de discipelen tot zich, en zeiden: Het is niet behoorlijk dat wij het Woord Gods nalaten en de tafelen dienen. Ziet dan om, broeders, naar zeven mannen uit u, die goede getuigenis hebben, vol van de Heilige Geest en van wijsheid, welke wij mogen stellen over deze nodige zaak. Maar wij zullen volharden in het gebed en in de bediening van het Woord, Hand. 6:1-4.*

De zesde gave spreekt over degenen die een voorstander zijn, in naarstigheid. De kanttekeningen schrijven hierbij: “Of: die over anderen gesteld is. Waardoor verstaan kunnen worden de ouderlingen die niet in het Woord arbeiden zoals de herders, 1 Tim. 5:17, maar met de herders opzicht hebben over de gemeente, om deze te regeren en in christelijke vrede en discipline te houden; die anders genoemd worden regeringen, 1 Kor. 12:28.” In 1 Thess. 5:12 spreekt de apostel de volgende woorden: “*En wij bidden u, broeders, erkent degenen die onder u arbeiden en uw voorstanders zijn in den Heere en u vermanen.*” In beide teksten wordt het Griekse woord “proistamenos” (enkelvoud) of “proistamenous” (meervoud) gebruikt. Dit betekent degenen die over anderen gesteld zijn. In de KJV is het daarom ook vertaald met “are over you in the Lord”.

Het kan de betekenis hebben van leider, voorganger; van vooraanstaande; en van behoeder, verdediger.

Tot slot wordt gesproken over de zevende gave, te weten het doen van barmhartigheid in blijmoedigheid. Daardoor kan verstaan worden een zekere soort van diakenen en diaconessen die bijzondere opzicht en bediening hadden over de zieken, ballingen en vreemdelingen, 1 Tim. 5:9, hetwelk één van de bijzonderste werken van barmhartigheid is. Deze werken dienden met een gewillig en toegenegen hart te worden uitgeoefend. Een blij gezicht bij barmhartige daden is een grote verlichting en troost voor de ellendigen. Het is fijn als zij zien dat het niet al mopperend en onwillig gedaan wordt, maar met opgewekte blikken en vriendelijke woorden. Zij die te maken hebben met mensen die ziek zijn en pijn lijden en daardoor meestal ontevreden en knorrig zijn, moeten niet alleen veel geduld oefenen, maar moeten vooral blijmoedig zijn (M. Henry).

De eerste vier gaven waarvan gesproken is tot nu toe, te weten profetie, bediening, leren en vermanen hebben betrekking op de dienaren van het Woord van God (de ouderlingen die in het Woord en de leer arbeiden). Dat gaat voorop in de gemeenten van de Heere, zoals ook de apostel leert in 1 Kor. 12:28: *“En God heeft er sommigen in de gemeente gesteld, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, daarna krachten, daarna gaven van gezondmakingen, behulpzels, regeringen, menigerlei talen.”* De dienaren van het Woord worden bijgestaan door opzichters en voorstanders in de Heere. Tevens wordt er gesproken over gaven, met betrekking tot de diakenen, bij de uitdelers en het doen van barmhartigheid. De apostel spreekt dus over hoe de gemeenten van de Heere geleid en onderwezen dienen te worden door middel van de ambten van ouderlingen en diakenen. In het formulier voor de bevestiging van ouderlingen en diakenen staat het als volgt beschreven:

Belangende de ouderlingen is aan te merken, dat het woord ouderling of oudste (hetwelk uit het Oude Testament is genomen, en een persoon betekent die in een aanzienlijk ambt van regering over anderen gesteld is) toegeschreven wordt aan tweeërlei personen die in de Kerk van Jezus Christus dienen; want de apostel zegt: De ouderlingen die wel regeren, zullen dubbele eer waardig geacht worden, voornamelijk die arbeiden in het Woord en de leer. Daar ziet men dat in de apostolische Kerk twee soorten van ouderlingen zijn geweest, waarvan de eersten hebben gearbeid in het Woord en de leer, en de anderen niet. De eersten waren de dienaren van het Woord en herders, die het Evangelie verkondigden en de sacramenten bedienden; maar de anderen, die niet in het Woord arbeidden, en nochtans mede in de gemeente dienden, droegen een bijzonder ambt; dat zij namelijk over de Kerk opzicht hadden, en die regeerden, met de dienaren van het Woord; want Paulus, Rom. 12:8, gesproken hebbende van het leerambt, en ook van het ambt van uitdeling of diakenschap, spreekt daarna van deze dienst afzonderlijk, zeggende: Die een voorstander is, dat hij zulks doe in naarstigheid. Insgelijks op een andere plaats vermeldt hij onder de gaven en ambten die God in de gemeente gesteld heeft: de regering.

Al de ambten wijzen heen naar de grote Ambtsdrager, *Apostel en Hogepriester van onze belijdenis, de Herder en Opziener onzer zielen, de Leraar ter gerechtigheid, Joël 2:23, Hebr. 2:1, 1 Petr. 2:25.* Hij is gekomen om te dienen, niet om gediend te worden. Dan hebben de ambtsdragers nodig om bediend te worden uit Christus Jezus, de Herder der schapen, en de Geest van Christus deelachtig te zijn.

Opwekking tot liefde

Het tweede gedeelte van dit hoofdstuk handelt over verschillende vermaningen tot allerlei christelijke deugden, zoals oprechte broederlijke liefde, vurige ijver tot Gods eer, lijdzaamheid, bidden, hoop, mededeelzaamheid, zachtmoedigheid, medelijden, eendracht, nederigheid, verdraagzaamheid, vreedzaamheid, afleggen van wraakgierigheid, liefde tot de vijanden en standvastigheid in het goede. Aan het einde van 1 Kor. 12, waar de apostel over vele gaven en één Geest, vele leden en één lichaam, gesproken heeft zegt hij: *“Doch ijvert naar de beste gaven; en ik wijs u een weg die nog uitnemender is.”* Dan komt hoofdstuk 13 waar gesproken wordt over de uitnemendheid van de liefde. De liefde is de voornaamste gave waarnaar de Christenen

moeten staan, hetwelk hij bewijst door vergelijking van andere grote gaven, als daar zijn verscheidene talen, profetie, wetenschap, wonderen te doen, de armen mild bij te staan, en kloekmoedig om Christus' Naam ook de dood te lijden; en toont dat al zulke gaven zonder de liefde niets zijn. Hoe begint de apostel in 1 Kor. 13?

Al ware het dat ik de talen der mensen en der engelen sprak, en de liefde niet had, zo ware ik een klinkend metaal of luidende schel geworden. En al ware het dat ik de gave der profetie had, en wist al de verborgenheden en al de wetenschap, en al ware het dat ik al het geloof had, zodat ik bergen verzette, en de liefde niet had, zo ware ik niets. En al ware het dat ik al mijn goederen tot onderhoud der armen uitdeelde, en al ware het dat ik mijn lichaam overgaf opdat ik verbrand zou worden, en had de liefde niet, zo zou het mij geen nuttigheid geven.

We kunnen dit samenvatten met de woorden: *het geloof door de liefde werkende* (Galaten 5:6). Dat is geen liefde ten koste van de eer van Gods Naam. Het is geen natuurlijke liefde alleen. Het is de liefde uit God, tot God.

Vers 9

De liefde zij ongeveinsd (Rom. 13:8, 9, 10. 1 Kor. 13:2. 1 Tim. 1:5). De liefde doet de naaste geen kwaad en is de vervulling van de wet. Het is een liefde, niet alleen in woorden en uiterlijke gebaren, maar voornamelijk in een oprechte toegenegenheid van het hart. Onder de christelijke deugden wordt deze voorop gesteld, omdat alle andere deugden daarin begrepen zijn, en met deze samen moeten gaan.

Hebt een afkeer van het boze, en hangt het goede aan. Hij vermaant het kwaad niet alleen te vlieden, maar ook als een gruwelijke zaak te haten, Ps. 139:22. Met aanhangen van het goede wordt bedoeld het aankleven, zoals met lijm, vasthoudende aan het goede, zonder daarvan afgetrokken te worden, 1 Kor. 6:16-17. In deze twee stukken bestaat de ganse bekering van de mensen, Ps. 34:15. Jes. 1:16.

Vers 10

Hebt elkander hartelijk lief met broederlijke liefde, met eer de een de ander voorgaande. Het Griekse woord voor hartelijk liefhebben betekent zulk een liefde waarmee de ouders hun kinderen van nature liefhebben, welke is de grootste en heftigste. De broederlijke liefde duidt op zulk een liefde als betaamt die niet alleen die ten opzichte van mensen in het algemeen, maar die ook door het geloof broeders zijn van één Vader in de hemelen (1 Thess. 4:9, Hebr. 13:1, 1 Petr. 1:22; 2:17). Men moet met eer de een de ander voorgaan, dus de ander met alle burgerlijke eerbied en beleefdheid bejegenen zonder te verwachten dat men eerst door uw broeder zo bejegend wordt. Dus niet van: als jij het niet doet, dan doe ik het ook niet.

Vers 11

Zijt niet traag in het benaarstigen. Wees niet lui in de uitoefening uw beroeping. Dus niet alleen woorden maar ook daden. Het is slechts een karikatuur van liefde, die slechts bestaat uit mondelinge betuigingen van vriendelijkheid en eerbied, terwijl de behoeften van onze broeders schreeuwen om wezenlijke hulp en het in onze macht is om hen te helpen, aldus M. Henry.

Zijt vurig van geest. In Handelingen 18:25 wordt gesproken over Apollos die in de weg des Heeren was onderwezen. *Vurig zijnde van geest, sprak hij en leerde naarstiglijk de zaken des Heeren, wetende alleenlijk de doop van Johannes.* Vurig van geest wil zeggen: niet lauw zijn. Dus niet zoals degenen in Laodicea die koud noch heet, maar lauw waren. Dat is, noch ijverig in de aangenomen waarheid, noch vreemd daarvan, als die wel de waarheid hebt aangenomen, doch zoekt in uw leven of uitwendige godsdienst u te schikken naar de wereld, om ondank en vervolging te ontgaan, welke mensen erger zijn en moeilijker terecht te brengen dan degenen die nog vreemd zijn van de waarheid, gelijk Christus van de farizeeën spreekt, Joh. 9:41, Elia van de Israëlieten, 1 Kon. 18:21.

Dient de Heere. Dienende met goedwilligheid de Heere en niet de mensen, zoals de apostel in Efeze 6:7 leert. Betracht ijverig alles wat tot Zijn dienst en eer vereist wordt, Ps. 2:11. Het is een

vrijwillig dienen, een dienen onder de banier van het Evangelie. Niet een dienen onder de banier van de wet met zijn eisen en bedreigingen, maar onder de banier van de vervulde Wet, d.i. de Heere Jezus Christus. *Uw volk zal zeer gewillig zijn op de dag Uwer heirkraft, in heilige sieradiën; uit de baarmoeder des dageraads zal U de dauw Uwer jeugd zijn, Psalm 110:3.*

Vers 12

Verblijdt u in de hoop. De God nu der hoop vervulle ulieden met alle blijdschap en vrede in het geloven, opdat gij overvloedig moogt zijn in de hoop, door de kracht van de Heilige Geest, Rom. 15:13. Dat is, op Wie men hopen moet, 1 Tim. 6:17, en Die de hoop in ons werkt door Zijn beloften en Geest, 1 Petr. 1:3.

Zijt geduldig in de verdrukking. In de verdrukking hebben Gods kinderen geduld, lijdzaamheid nodig, *opdat zij, de wil van God gedaan hebbende, de belofte mogen wegdragen, Hebr. 13:36.* In de wereld zult gij verdrukking hebben, zegt de Heere Jezus, *maar hebt goede moed: Ik heb de wereld overwonnen, Joh. 16:33.*

Volhardt in het gebed. Men moet altijd bidden en niet vertragen, Luk. 18:1. “Bidt zonder ophouden”, zegt de apostel tegen de kinderen Gods in 1 Thess. 5:17. *Houdt sterk aan in het gebed, en waakt in hetzelfde met dankzegging, Kol. 4:2.* Wees gedurig biddende en ijverig in het aanhouden in het gebed. Wees zorgvuldig en aandachtig, opdat niet alleen de mond, maar ook het hart en verstand wakker zijn in het bidden (Mark. 13:33, Openb. 3:2). Hoe gemakkelijk dwalen de gedachten niet af? Ook de gedachten dienen in het gebed gevangen geleid te worden tot de gehoorzaamheid van Christus, 2 Kor. 10:5.

Vers 13

Deelt mede tot de behoeften der heiligen. Heb gemeenschap aan de noden van de heiligen, de arme gebrek lijdende Christenen. Dat is dus meer dan geld overmaken voor een goed doel. Gemeenschap hebben is een innige band hebben. Dan worden elkanders lasten gedragen ook met betrekking tot deze noden.

Tracht naar herbergzaamheid. Vergeet de herbergzaamheid niet; want hierdoor hebben sommigen onwetend engelen geherbergd, Hebr. 13:2. Dit betreft bijvoorbeeld herbergzaamheid ten opzichte van de vreemdelingen en verjaagde Christenen, die vaak hun vaderland moesten verlaten, en niet wisten waar in te keren, zie ook Rom. 12:13 en 1 Petr. 4:9, welke deugd in het bijzonder de herders wordt aangeprezen, 1 Tim. 3:2, Tit. 1:8. Door deze herbergzaamheid hebben sommigen onwetend engelen geherbergd. Denk bijvoorbeeld aan Abraham aan wie twee engelen en de Heere Zelf verschijnen in gedaante van drie mannen, die hij vriendelijk nodigt en onthaalt, Gen. 18:1. Een actueel voorbeeld kunnen we ook noemen als 's-Zondags een predikant wordt opgevangen om de maaltijd na de dienst te nuttigen. Hoe goed kan dat zijn! Dat zullen we toch blijmoedig moeten doen, zonder murmureren, 1 Petrus 4:9.

Vers 14

Zegent hen die u vervolgen; zegent, en vervloekt niet. Want dat is genade, indien iemand om het geweten voor God zwaarigheid verdraagt, lijdende ten onrechte. Want wat lof is het, indien gij verdraagt als gij zondigt en daarover geslagen wordt? Maar indien gij verdraagt als gij wel doet en daarover lijdt, dat is genade bij God. Want hiertoe zijt gij geroepen, dewijl ook Christus voor ons geleden heeft, ons een voorbeeld nalatende, opdat gij Zijn voetstappen zou navolgen; Die geen zonde gedaan heeft, en er is geen bedrog in Zijn mond gevonden; *Die, als Hij gescholden werd, niet weder schold, en als Hij leed, niet dreigde, maar gaf het over aan Dien Die rechtvaardiglijk oordeelt, 1 Petr. 2:19-23.* *Geliefden, houdt u niet vreemd over de hitte der verdrukking onder u, die u geschiedt tot verzoeking, alsof u iets vreemds overkwam; Maar gelijk gij gemeenschap hebt aan het lijden van Christus, alzo verblijdt u; opdat gij ook in de openbaring Zijner heerlijkheid u moogt verblijden en verheugen. Indien gij gesmaad wordt om den Naam van Christus, zo zijt gij zalig; want de Geest der heerlijkheid en de Geest Gods rust op u. Wat hen aangaat, Hij wordt wel gelasterd, maar wat u aangaat, Hij wordt verheerlijkt.*

Doch dat niemand van u lijde als een doodslager, of dief, of kwaaddoener, of als een die zich met eens anders doen bemoeit; Maar indien iemand lijdt als een Christen, die schame zich niet, maar verheerlijke God in dezen dele, 1 Petr. 4:12-16.

Vers 15

Verblijdt u met de blijden, en weent met de wenenden. Dat is, zo het uw naaste welgaat, dat hij oorzaak heeft om daarover blij te zijn, verblijdt u ook over zijn voorspoed; en zo hij daarentegen in ellende en tegenspoed is, en daarover bedroefd is, laat u ook zijn ellende ter harte gaan alsof het uzelf aanging (Hebr. 13:3). *En hetzij dat één lid lijdt, zo lijden al de leden mede; hetzij dat één lid verheerlijkt wordt, zo verblijden zich al de leden mede, 1 Kor. 12:26.*

Vers 16

Weest eensgezind onder elkander. Dit wordt niet alleen verstaan van de eenheid van gevoelen en verstand in de hoofdstukken van de christelijke leer, maar ook voornamelijk van de eenheid van het gemoed en de genegenheid tot elkaar. *Zo vervult mijn blijdschap, dat gij moogt eensgezind zijn, dezelfde liefde hebbende, van één gemoed (van één ziel) en van één gevoelen zijnde, Fil. 2:2, 1 Kor. 1:10.*

Tracht niet naar de hoge dingen, maar voegt u tot de nederige. Wij moeten niet streven naar eer en voorkeur. De apostel waarschuwt vaak tegen hoogmoed, zie ook Rom. 11:20.

Laat u vergenoegen met de plaats waar God u in Zijn voorzienigheid gesteld heeft. Wij moeten niets te laag voor onszelf achten, behalve de zonde. Ware liefde waardeert de genade evenzeer in lompen als in purper. Een juweel is een juweel, al ligt hij in het vuil (M. Henry).

Zijt niet wijs bij uzelf. Dit heeft dezelfde strekking als vers 3. Wij zullen dit neerbuigen tot de nederigen in ons hart nooit vinden als daar een hoge dunk van onszelf leeft. Daarom is het noodzakelijk dat deze eigenwaan gedood wordt. *Wee degenen die in hun ogen wijs, en bij zichzelf verstandig zijn, Jes. 5:21.*

Vers 17

Vergeldt niemand kwaad voor kwaad. De wijze Salomo zegt in Spreuken 20:22 de woorden: *“Zeg niet: Ik zal het kwaad vergelden. Wacht op den HEERE, en Hij zal u verlossen.”* De meerdere Salomo zegt: *“Maar Ik zeg u, dat gij den boze niet wederstaat; maar zo wie u op de rechterwang slaat, keer hem ook de andere toe, Matth. 5:38.”* De apostel Petrus leert: *“Vergeldt niet kwaad voor kwaad, of schelden voor schelden, maar zegent daarentegen; wetende dat gij daartoe geroepen zijt, opdat gij zegening zoudt beërven, 1 Petr. 3:9.”*

Bezorgt hetgeen eerlijk is voor alle mensen. En houdt uw wandel eerlijk onder de heidenen; opdat in hetgeen zij kwalijk van u spreken als van kwaaddoeners, zij uit de goede werken die zij in u zien, God verheerlijken mogen in de dag der bezoeking, 1 Petr. 2:12.

Verricht het niet alleen; maar beijver u, voorzie erin en draag zorg om te doen wat beminlijk en aanbevelenswaardig is en de godsvrucht aanbeveelt aan allen, die met u in aanraking komen. Zie Fil. 4:8. Deze werken van liefde en weldadigheid zijn bij uitstek geschikt om onder de mensen een goeden dunk te geven en een goed gerucht te verspreiden, en daarom moeten alle daden ijverig worden ingericht zodat zij strekken tot verheerlijking van God en aanbeveling van onze belijdenis (M. Henry).

Vers 18

Indien het mogelijk is, zoveel in u is, houdt vrede met alle mensen. Namelijk dat het met goed geweten kan gedaan worden; of: tenzij de boosheid van de mensen zo groot is, dat het onmogelijk is met hen vrede te houden. Dat gij geen oorzaak van onvrede geeft, en van uw kant alles toebrengt wat dienstig is om de vrede te houden of te maken. Dat geldt niet alleen met de gelovigen, maar ook met de ongelovigen die buiten zijn (nog onbekeerd zijn). We mogen nooit vrede met de zonde hebben, en mogen nooit schipperen met de leer van Christus ten gunste van de vrede met mensen.

Vers 19

Wreekt uzelf niet, beminden, maar geeft de toorn plaats; want er is geschreven: Mij komt de wrake toe; Ik zal het vergelden, zegt de Heere. Wordt toornig en zondigt niet; de zon ga niet onder over uw toornigheid, Ef. 4:26. De apostel spreekt hen aan als beminden om hen mild te stemmen. Iets wat liefde ademt, kalmeert het bloed. Wilt u een beledigde broeder verzoenen? Noem hem liefdevol “geliefde”. Zulk een zacht woord kan de toorn daadwerkelijk doen verdwijnen. Alle eigenmachtige wraak die voortkomt uit nijdigheid of wrok wordt verboden. Het is niet alleen verboden om de wraak zelf ter hand te nemen, maar zelfs verboden om in ons eigen belang de vergelding te begeren die de wet toestaat, om ons wraakzuchtig gemoed te bevredigen. Dit is een harde les voor de verdorven natuur. (M. Henry) Daarom voegt hij eraan toe om de toorn plaats te geven, om het over te geven in de hand van God, de rechtvaardige Rechter.

Vers 20

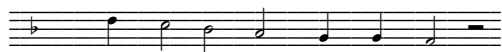
Indien dan uw vijand hongert, zo spijzig hem; indien hem dorst, zo geef hem te drinken; want dat doende zult gij kolen vuurs op zijn hoofd hopen. De Heere Jezus zegt: “Maar Ik zeg u: *Hebt uw vijanden lief; zegent hen die u vervloeken; doet wel degenen die u haten; en bidt voor degenen die u geweld doen en die u vervolgen, Matth. 5:44.*” De liefde dient getoond te worden in woord en daad, niet alleen naar onze vrienden maar ook naar degenen die ons vijandig gesteld zijn. De uitdrukking “kolen vuurs op zijn hoofd hopen” wil zeggen dat hij daarmee opgewekt wordt om zijn ongelijk te (be)kennen, zich daarvan te bekeren, en ophouden u meer kwaad te doen, net zoals iemand waarbij een kool vuur op zijn hoofd gelegd wordt hij dit direct gevoelt en afschudt omdat hij dat niet kan verdragen.

Vers 21

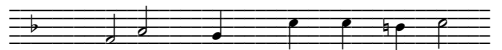
Word van het kwade niet overwonnen, maar overwin het kwade door het goede. Wordt door het ongelijk dat u aangedaan wordt niet overwonnen om daardoor tot wraakgierigheid gebracht te worden, maar neem dit weg, verbreek het, verzacht het met lankmoedigheid en weldadigheid. Een Christen moet het kunnen verdragen als op zijn tenen getrapt worden. Als we zelfkennis hebben gekregen dan kennen we niet alleen ons zelf (al is het ten dele) maar ook de ander. Dan leren we te verdragen. Onbenulligheden mogen ons dan niet kwaad maken. *De offeranden Gods zijn een gebroken geest; een gebroken en verslagen hart zult Gij, o God, niet verachten, Ps. 51:19.*

Zingen: Psalm 75:2

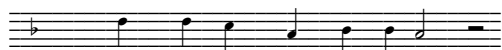
Als ik 't ambt ontvangen zal,

Wil ik, volgens eed en plicht,

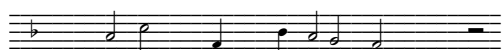
Altoos recht doen In 't gericht.

Land en volk was in verval;

Maar zijn pijlers steld' ik vast,

Tegen woed' en overlast.

Pauze**Vragen:**

1. Beschrijf eens de inhoud van de redelijke godsdienst uit vers 1?
2. Wat wordt met de mate des geloofs bedoeld in vers 3, en wat met de mate des geloofs in vers 7?
3. Wat hebben het geestelijk opofferen van onszelf en de verscheiden gaven met elkaar te maken?
4. Hoe komen de verschillende ambten van de tweeërlei ouderlingen en de diakenen naar voren in dit hoofdstuk?
5. Wat is eerst nodig voordat de gaven besteed kunnen worden tot eer van God?
6. Noem eens enkele belangrijke hoofdstukken in de Bijbel waar het over de gaven van de Geest gaat?

Zingen: Psalm 86:6

Leer mij *naar Uw wil te handlen,*

'k Zal dan *in Uw waarheid wandlen;*

Neig mijn *hart, en voeg het saam,*

Tot de *vrees van Uwen Naam.*

HEER', mijn *God, ik zal U loven,*

Heffen 't *ganse hart naar boven;*

'k Zal Uw *Naam en majesteit*

eren *tot in eeuwigheid.*

Dankgebed